

STORE BRAG

og flotte farver

»Hvorfor får vor himmelske Fader ikke de høje lyde til at forsvinde?« spurgte Charlotte.

Heather Sullivan
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Charlotte hadede høje lyde! Hun brød sig ikke om den måde, lydene dundrede i ørerne på eller gav ekko i hovedet. Selv når hun vidste, at hun var i sikkerhed, følte hun sig stadig anspændt, når biler hvinede, folkemængder jubede eller trommer dundrede.

Og Charlotte kunne *virkelig* ikke lide fyrværkeri!

Hendes familie prøvede mange ting for at berolige hende, når der var høje lyde. Far købte et særligt høreværn til hende for at lukke larmen ude. Når det tordnede, puttede mor med hende under dynen. Charlotte bad også om hjælp til ikke at være bange.

Alle disse ting hjalp. Men høje lyde gjorde hende stadig bange.

»Vi skal til et særligt fyrværkerishow i parken i aften,« sagde mor til Charlotte. »Vil du med?«

Charlotte rynkede panden. »Men fyrværkeri er så højlydt.«

»Nu hvor du er ældre, kan fyrværkeri være sjovere at se på,« sagde mor. »Alle dine venner kommer. Vi kan endda tage dit særlige høreværn med. Tror du, at du kan gøre et forsøg?«

Charlotte sukede. »Okay. Lad mig prøve.«

Fyrværkerishowet i parken startede perfekt. Charlotte og hendes venner løb rundt på græsset, delte snacks og legede lege. Snart blev himlen mørk. Charlotte satte sig ned og tog sit høreværn på, mens hun kiggede nervøst på himlen.

BOOM! BOOM! SKRAT!

Charlottes hjerte slog hurtigere, og det strammede om brystet. Hun sprang op og prøvede at komme væk fra de dundrende lyde rundt om hende.

Mor løb efter Charlotte og tog hende i sin favn. De satte sig ned igen, og mor holdt hende tæt ind til sig. Tårer løb ned over Charlottes kinder.

»Jeg er ked af, at det skræmte dig,« sagde mor.

»Jeg er lige her. Lad os fokusere på farverne, så du ikke lægger så meget mærke til lyden. Hvad ser du med dine øjne?«

Charlotte tog en dyb indånding. »Jeg ser guld, rød og grøn.«

»Brug din næse,« sagde mor. »Hvad kan du lugte?«

»Jeg kan lugte røgen og græsset,« sagde Charlotte. »Og popcorn!«

»Hvilke andre sanser kan du bruge lige nu?«

Charlotte lukkede sine øjne. »Jeg kan mærke dem. Når fyrværkeriet eksploderer, kan jeg mærke rystelsen i mit bryst.«

»Kan du smage noget?« spurgte mor.

Charlotte stak sin tunge ud. »Jeg kan ikke smage fyrværkeriet,« lo hun.

Alt dette gjorde Charlotte nysgerrig. *Hvordan laver folk de forskellige farver? tænkte hun. Hvorfor eksploderer fyrværkeri? Hvordan laver de forskellige former?* Fyrværkeri virkede ikke så skræmmende nu.

»Mor, fyrværkeri er fantastisk!« sagde Charlotte.

Da mor puttede Charlotte samme aften, spurgte Charlotte: »Hvorfor besvarer vor himmelske Fader ikke mine bønner, når jeg beder ham om at få de høje lyde til at forsvinde?«

Mor tænkte over det et øjeblik. »Vor himmelske Fader fjerner ikke altid skræmmende ting,« sagde hun. »Men nogle gange hjælper han os med at se tingene på en anden måde eller giver os folk, der hjælper med at trøste os.«

»Ligesom den måde han hjalp mig på i aften!« sagde Charlotte.

»Det er rigtigt!« Mor smilede. »Du tog med til fyrværkerishowet, selvom du var bange. Vor himmelske Fader hjalp dig med at dulme din frygt. Han hjalp dig også med at se fyrværkeriets skønhed ved at bruge dine andre sanser.«

Charlotte tænkte på de flotte farver på himlen og smilede. Hun kunne stadig ikke lide høje lyde. De skræmte hende stadig. Men hun vidste, at vor himmelske Fader altid kunne hjælpe hende med at være modig. ●

»Frygt ikke, for jeg er med dig« (Esajas 41:10).